

[Anker Lau.]

men som ansvarlig minister; man kan selvfølgelig også være ansvarlig som privatmand. Det var jo netop det, mit parti mente, dengang vi sidst havde valutaloven til behandling, og det var begrundelsen for, at vi mente, man dengang roligt kunne være gået videre. Vi mener stadig, at det kun vil hæmme opnåelsen af gode resultater på de store markeder, hvis man nu igen vil prøve på at forhale overgangen ved nye manipulationer med told og importrestriktioner. Vi har fuld forståelse for de vanskeligheder, der kan opstå over for virksomheder, der ikke er konkurrencedygtige, men vi tror fuldt og fast på, at jo længere tid det tager, des vanskeligere og des mere smertefuldt vil det blive. Jeg vil naturligvis ingenlunde afvise at overveje, hvad der kan foretages i den anledning, hvis noget sådant skulle blive særlig truende nogle steder, forudsat at den målsætning, vi har, ikke modarbejdes.

Vi har for nylig ved forberedelserne til vor indtræden i deseks fået en ny chokrapport, og det er glædeligt, at choket nu er betydelig mindre, end det var for 2 år siden. Jeg synes, at betænkelighederne i virkeligheden får så lidt næring, at vi forhåbentlig alle også på baggrund af de erfaringer, vi har gjort, nu tør tage springet ind i de seks uden alt for svagt begrundede forbehold og gøre det med en sådan styrke, som hensynet til forhandlingerne om landbrugseksportens placering tilsiger os.

Jeg har også den opfattelse, at den danske industri har vist, at den meget vel kan og vil klare opgaverne. Tekstilindustriens udvikling er et lysende eksempel herpå, men ingenlunde enestående. Jeg er helt overbevist om, at den udvikling, vi nu skal ind i, vil være til gavn for os alle, blot man, om jeg så må sige, tager tyren ved hornene, og blot den høje regering vil støtte erhvervslivets bestræbelser for at være konkurrencedygtig og skabe den kapitaldannelse, der skal til, i stedet for at fortsætte noget af det, vi alle sammen beklager skete i foråret.

Som for 2 år siden mener vi stadig, at omstillingen bør ske hurtigt, medens det er nogenlunde smertefrit at overføre arbejdskraft og kapital fra de få virksomheder, der ikke vil kunne tage konkurrencen, til dem, der kan det. Erfaringerne har givet

os ret, den højtærede handelsminister har givet os ret. Vi opfordrer derfor til at fortsætte den liberalisering, der bremser nye omkostningsstigninger, og som fremmer konkurrenceevnen, og tilsiger altså hermed en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Weikop: Man kan vel gå ud fra, eller man burde kunne gå ud fra, at en lovtekst, der er så kort som i det foreliggende tilfælde, både er dækkende og korrekt.

Noget andet kan det være, når det drejer sig om store love og lange bekendtgørelser; så kan der selvfølgelig indsnige sig fejl hist og her. Jeg stødte således på en fejl forleden i finansministeriets bekendtgørelse nr. 309 af 11. oktober 1961 om stempelafgifter. I denne bekendtgørelse henvistes der til lov nr. 99 af 29. marts 1924 om næringsadkomster og til lov om brændevinshandel af 2. juli 1870, til trods for at begge lovene er ophævet. Lovene af 1924 og af 1870 blev ophævet ved lov af 15. marts 1939, der senere igen blev afløst af beværterloven af 1958, og der burde således i denne bekendtgørelse alene være henvist til loven af 1958. Sådant noget er naturligvis kedeligt og bør rettes.

I det foreliggende lovforslag om forlængelse af valutaloven står der, at de bevilninger og tilladelser, der er udfærdiget i henhold til den hidtidige lovgivning om erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v., er gældende, og det til trods for at valutaloven, altså den, der nu foreslås forlænget, allerede i 1957 afløste loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger. Det er, ligesom man ikke rigtig har været klar over, om denne lov er ophævet eller ej, for i valutaloven af 1958 og i valutaloven af 1959 henvises der ikke til lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, hvorimod der henvises til den i loven af 29. februar 1960. Hvorfor man gør det nu igen, når man har kunnet undvære henvisningen både i 1958 og 1959, er mig ret ubegribeligt, men der kan selvfølgelig være tale om en tanke-torsk, der kan rettes.

Jeg forventer ikke, at den højtærede handelsminister, der engang tidligere har givet en lidt hjemmestrikket fortolkning af en lov, måske vil kunne svare mig her, for han vil måske ligesom dengang sige, at han er ikke jurist, men han er altså en frem-